

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سید هاشم سدید

۱۸ نومبر ۲۰۱۳

آیا پاکستان بالاخره از سیاستهای ماجراجویانه خود

درس خواهد گرفت؟

پاکستان، کشوری که شصت و شش سال قبل با برنامه ها و مقاصد معین سیاستمداران توطئه گر، ولی دوراندیش انگلیس از پیکر دو کشور همسایه فعلی آن، هند و افغانستان، جدا ساخته شد و به عنوان یک کشور مستقل موجودیت یافت، از همان روزهای اول پیدایش همه هم و غم خویش را بر سر دشمنی تا سرحد نابودی این دو همسایه قرار داد. تصور سیاستمداران پاکستان در اینهمه سال همواره این بوده است که هر قدر این دو کشور متخاصم پنداری پاکستان با آشوب و ناآرامی و بی ثباتی و مشکل امنیتی - اقتصادی و تفرقه زبانی - سمی - قومی دست به گریبان باشند، به همان اندازه از مخالفت و دشمنی و ایجاد درد سری که آن ها به تصور پاکستان قرار است برای این کشور ایجاد کنند، کاسته خواهد شد و در نتیجه پاکستان قادر خواهد گردید که همه اقدامات و برنامه های عمرانی و اصلاحی خویش را با خاطر آرام به منصه ای ظهور برساند و به تقویت و استحکام هر چه بیشتر دست یابد.

با چنین اندیشه بی نهایت پست و شیطانی، به جای این که همه امکانات و فرصت های مساعد را برای حل کشیدگی های موجود میان پاکستان و افغانستان از یکطرف و میان پاکستان و هند از طرف دیگر به کار ببرند و فضای سالمی را در منطقه به وجود بیاورند، روش های بسیار گستاخانه و منحط تروریست پروری و دهشتگری را برای به هم زدن ثبات و امنیت هند و افغانستان پیش گرفتند و راه های حلی را انتخاب کردند که گذشته از ناراحتی های زیاد برای هند و افغانستان و بحرانی ساختن اوضاع منطقه و جهان بالاخره، و اینک، دامن گیر خود شان شد.

پاکستان امروز، در نوع ناآرامی هائی که در حال حاضر در آن وجود دارد، با اطمینان کامل می توان گفت که بی ثبات ترین، ناآرام ترین و خطرناکترین کشور در جهان است.

زد و خورد های خونین اخیر میان گروه های مذهبی در شهر های اسلام آباد، راولپندی، لاهور، کراچی، کوئته، فیصل آباد، ملتان و چند شهر کشمیر پاکستان و بیشتر از بیست و پنج شهر خورد و بزرگ دیگر این کشور، که جدا از دزدی ها و اختطاف ها و آتش زدن ها و قتل ها و مافیای بازی ها و بمب گذاری ها و سائر اعمال جنائی و سیاسی همیشگی بدون وقفه در سرتاسر این کشور می باشند، شاید در هیچ کشور جهان مثل و مانندی نداشته باشد.

در روز عاشورا، جمعه گذشته، تنها در شهر اسلام آباد بنا بر گزارش برخی روزنامه ها در نتیجه برخورد های مذهبی ۲۳ نفر کشته و بیشتر از ۴۵ نفر زخمی گردیده است. چنین ناآرامی و خشونت در روز های محرم در تاریخ پیدایش پاکستان هیچ وقت تجربه نشده است.

همه این رویداد های حیرت برانگیز، خشن، غیرانسانی و جنایتکارانه حاصل و نتیجه همان تفکرات و پلان های توطئه گرانه ای است که پاکستان برای بی ثبات ساختن هند و افغانستان از دهه ها بدینسو طراحی کرده بود و اینک دامن خود پاکستان را گرفته است.

شکی نیست که در هند، به ویژه در افغانستان، هرازگاهی بمبی منفجر می گردد و حمله انتحاری صورت می گیرد و طالب اینجا و آنجا راهی را می زند و ... ولی دامنه چنین کارهای وحشیانه در این دو کشور در حال حاضر، با هر دیدی که به آن نگاه کنیم، به مراتب از ناآرامی های داخل پاکستان کمتر است. حتی در روز های غیر از محرم! در هند و افغانستان هیچ گاهی تلفون های همراه به دلیل افزایش ناآرامی ها و برای قطع تماس میان آدم کشان و گروه های دهشت افکن و خرابکار قطع نگردیده است. چون چنان وضعیت بحرانی و وخیمی که فعلاً در پاکستان به وجود آمده است، حتی در افغانستان، با همه ناآرامی هایی که طی چندین سال گذشته در آن وجود داشته، هرگز به وجود نیامده است.

در پاکستان، اما، در بیشتر از سی شهر در هر چهار ایالت این کشور و کشمیر سه روز است که تلفون های همراه از کار افتاده است و قرار گزارش برخی از تلویزیون های این کشور، این اقدام دولت برای مدت نامعلومی امروز تمدید شده است.

همچنان طی سه روزی که گذشت در بسیاری از شهر های بزرگ و مهم، جاهایی که فتنه و آشوب و زد و خورد و خرابکاری ها از همه بیشتر بوده است، بر رفت و آمد مردم قیود وضع نموده اند.

و از آنجائی که پولیس در تأمین امنیت و حفظ جان و مال مردم ناموفق بوده است، دولت نیروهای نظامی کشور را با همه ساز و برگ نظامی برای کمک به پولیس به خیابان ها فرستاده و هر لحظه از طریق رادیو و تلویزیون و لودسپیکر ها در کوچه و بازار از مردم خواسته می شود که بهتر است تا فرونشستن خشونت ها به خانه های شان بمانند.

قوای نظامی برخی از نقاط مهم شهر اسلام آباد، راولپندی، ملتان و کوئته را که از جمله ناآرام ترین شهر های پاکستان طی سه روز گذشته بوده است، با همه امکانات دست داشته محاصره و جاده ها را مسدود ساخته است. اوضاع پاکستان در حال حاضر چنان بحرانی است که چوهدری نثار وزیر داخله این کشور امروز در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت: حادثه اسلام آباد سر تا سر پاکستان را به شکل بسیار ناگوار، خطرناک و نگران کننده ای به شورش در آورده است.

حادثه اسلام آباد زمانی رخ داد که راهپیمائی مردمان شیعه شهر اسلام آباد در روز دهم محرم، نزدیکی های نماز عصر، از محلی به نام "فواره چوک" عبور می کردند و افرادی از میان تماشاچیان بالای آن ها سنگ و کلوخ و بوتل های شیشه ای را پرتاب نمودند، و چند نفری هم با اسلحه بر روی آن ها آتش گشودند.

در جستارهایی که من در طول تاریخ پاکستان نموده ام، این اولین باری نیست که در این کشور زد و خورد میان فرقه های مذهبی رخ می دهد. پاکستان در گذشته هم محل چنین زد و خورد های دور از منطق و وحشیانه بوده است، بیشتر در بلوچستان، ولی زد و خورد های سه روز گذشته که بیشتر در شهر های اسلام آباد و راولپندی اتفاق افتاده است، در تاریخ پاکستان هیچ وقتی سابقه نداشته است.

قرار گزارش برخی از رسانه های این کشور تمام راه هائی که به شهر راولپندی منتهی می گردند زیر کنترل نظامیان قرار دارند. دخول و خروج به/از شهر به مشکل و تنها به اجازه نظامیان صورت می گیرد.

در بسیاری از شهرها، به ویژه در شهر های پنجاب، تمام سه شب گذشته صدای فیر گلوله شنیده می شد. و آشوب طلبان خشم آلود، با نعره ها و دهن های کف کرده مردم را می کشتند و وسائط نقلیه و مغازه ها و مارکیت ها و خانه ها و سائر دارائی های عامه را به آتش می کشیدند.

حملات چپاولگرانه تحریک طالبان پاکستانی به خانه های شیعیان و پیروان مذهب احمدی در فیصل آباد، و تصادمات مسلحانه و آتش زدن خانه ها و مغازه ها در منطقه لیاری کراچی جزئی از این خشونت های گسترده مذهبی - سیاسی در این کشور بود که قرار شکایت آسیب دیدگان، خود پولیس هم در این خشونت ها دست داشته است.

در ملتان هم، بعد از مظاهره پیروان فرقه چستی، نظامیان فراخوانده شده اند. در جریان مظاهره مردم و سرکوب نظامیان، در این شهر هم، تعداد وسائط نقلیه، خانه ها، دکاکین و یکی دو مارکیت به آتش کشیده شده است. به یک مسجد آسیب رسیده و تعداد ۱۳ نفر، بر طبق گزارشات، زخمی شده اند.

مردم در بسا نقاط پاکستان به این نظر هستند که کارهائی که به نام مذهب در کشور صورت می گرد، چیز نوی نیست. آن ها می گویند: "تا زمانی که پاکستان به یک کشور سکولار تبدیل نشود، ما هر روز شاهد این گونه حوادث خواهیم بود. از همه اولتر مقاصد مذموم مندرج در قانون اساسی و سائر قوانین پاکستان، باید حذف شوند. و بعد از آن دوس مکاتب را بر بنیاد تفکرات غیردینی قرار داده و شمولیت کودکان کمتر از یازده سال در مدارس دینی باید غیرقانونی اعلام گردد. تنها با این گونه اقدامات است که ذهن های پاک و معصومانه اطفال از اختلافات، اختلالات و خشونت های دینی پاک می ماند و دامنه این گونه حوادث آهسته آهسته و به مرور زمان برچیده می شود.

رهبر جماعت اسلامی پاکستان، سید منور حسین، هم، با همه دینخواهی افراطی اش، در این خصوص به احزاب سیاسی - مذهبی پاکستان هشدار داده می گوید: "حال وقت آن رسیده است که برای سود مردم و کشور سیاست را از مذهب جدا کنیم." یعنی دست از حمایت افراطیون مذهبی برداریم و آن ها را بیشتر از پیش به افراطیت و آدم کشی به نام دین تشویق و ترغیب نکنیم.

چنین ضرورتی را امروز بیشترین مردم پاکستان شدیداً درک می کنند و از دولت می خواهند تا از سیاست های افراط گرایانه مذهبی خویش در داخل و خارج پاکستان دست بردارد. اما مثلی که در گوش های سیاستمداران، به ویژه نظامیان آ.ی. اس. آ.ی. پاکستان، پنبه گذاشته، چشمان شان را با خون شسته و ذهن های شان را دیوان سحر کرده باشند.

از جانبی: در نتیجه همین سیاست های افراطی و مذموم پاکستان است که صادراتش طی سال های گذشته به شکل نگران کننده کاهش یافته است. اقتصادش پیوسته رو به خرابی می رود و فساد مالی که بر اساس گزارش "نیب"، دفتر حسابدگی ملی پاکستان، روزانه به میلیون ها دالر می رسد و بیشتر حکام دولت در آن دست دارند، به اوج خود رسیده است.

در این مورد اخیراً نوازشریف، صدراعظم پاکستان، طی بیانیه ای خطاب به مردم گفته است که اگر این کار ادامه پیدا کند، به سقوط نظام و نابودی پاکستان خواهد انجامد.

باوجود اینهمه بحران و مشکل و نگرانیها، پاکستان هنوز هم از اینگونه تشبثات تعصب آمیز، افراط گرایانه، جنگ طلبانه و از اینگونه تروریست پروریهای خویش درسی نگرفته است. و سیاستمداران دیوانه ای، مانند عمران خان می گویند: "تأسیس پاکستان نو از "خبیر پختونخواه" آغاز خواهد شد."

یعنی از جایی که بنیادگراترین دینداران در آن جا ها به سر می برند و تشکلات سازمان یافته ای را به وجود آورده اند و گذشته از بزرگ سالان متعصب از کودکان بی خبر از زمین و آسمان سربازگیری می کنند تا منطقه و جهان را بیشتر

از پیش با خطر جنگ و ترور روبه رو سازند. به عکس زیر که نمایانگر منتهای رذالت سیاستمداران - مذهبیون پاکستانی است، نگاه کنید:

جواب من در باره سؤالی که به شکل عنوان مطرح شده است، اینست که آره، هر دویدن ناسنجیده بالاخره افتیدن دارد!!

۲۰۱۳/۱۱/۱۷